पुरप्रवेशायान्येद्युरर्थ्यमानोऽथ मन्त्रिभिः ।
अद्भुतप्राभृतं द्रूतं राज्यदातुर्व्यसर्जयत् ॥२४८॥
देशौन्नत्यानुसारेण स्पर्द्धामिव च तां विदन् ।
स्वामिनो मनसि ह्रीतः सागसं स्वममन्यत ॥२४९॥
अथाह्वयापरान् भृत्यान् वक्तुं सेवास्मृतिं प्रभोः ।
अल्पार्घाण्यपि खाद्यानि प्राक्षिणोत् प्राभृतानि सः ॥२५०॥
असामान्यान् गुणांस्तस्य स्मरन् पर्यस्रुलोचनः ।
स्वयं लिखित्वा श्लोकं च स्वकमेकं व्यसर्जयत् ॥२५१॥
नाकारमुद्वहसि नैव विकत्थसे त्वं दित्सां
न सूचयसि मुञ्चसि सत्फलानि ।
निःशब्दवर्षणमिवाम्बुधरस्य राजन्
संलक्ष्यते फलत एव तव प्रसादः ॥२५२॥
ततः प्रविश्य नगरं सैन्यैः पिहितदिक्तटैः ।
क्रमागतामिव महीं यथावत् पर्यपालयत् ॥२५३॥
त्यागे वा पौरुषे वापि तस्यौचित्योन्नतात्मनः ।
क्ष्माभुजस्तर्कुकस्येव नाभूत् परिमितेच्छता ॥२५४॥
यष्टुं यज्ञान् कृतोद्योगस्त्यागी विततदक्षिणान् ।
पशुबन्धमनुध्याय करुणाकुञ्चितोऽभवत् ॥२५५॥
अमारमादिदेशाथ यावद्राज्यं स्वमण्डले ।